

การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง เทคนิคการเป่าขลุ่ยเพียงออ
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
DEVELOPMENT OF LEARNING ACTIVITY PACKAGES ON THE
TECHNIQUE OF PLAYING THE KLUI PIANG OR FOR
MATHAYOMSUKSA 2 STUDENTS



¹ถนอม สิงห์ขอม, ²เจริญวิษณุ สมพงษ์ธรรม และ ³รุจิรัตน์ บวรธรรมศักดิ์

¹Thanom Singsom and ²Charoenwit Sompongtham

มหาวิทยาลัยราชธานี, ประเทศไทย

Ratchathani University, Thailand.

Tanomsingsom1997@gmail.com

Received: September 5,2023; **Revised :**November 2, 2023; **Accepted :**December 30, 2023

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง เทคนิคการเป่าขลุ่ยเพียงออ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อการเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านคูบ จำนวน 18 คน โดยการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 7 แผน 2) ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ จำนวน 7 ชุด 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 4) แบบประเมินภาคปฏิบัติเทคนิคการเป่าขลุ่ยเพียงออ และ 5) แบบวัดความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและ t-test แบบ (dependent samples) ผลการวิจัย พบว่า 1. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง เทคนิคการเป่าขลุ่ยเพียงออ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพ 82.67/95.33 ซึ่งมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียน

¹ นักศึกษา, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชธานี

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชธานี

³ อาจารย์, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชธานี

สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 3. ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 อยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ : การเป่าขลุ่ยเพียงออ; การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้

Abstract

The purposes of this research were to; 1) to develop of learning activity packages on the techniques of playing the Klui Pieng Or for mathayomsuksa 2 students to be effective according to the 80/80 criteria, 2) to compare between pre- and post-learning academic achievement of the students, and 3) to study satisfaction of the students towards learning with the learning activity packages. The sample was 18 Mathayomsuksa 2 students of Bankoob School which was selected by Cluster random sampling. The research instruments were 1) 7 plans of learning management, 2) 7 sets of learning activity packages, 3) A academic achievement test, 4) An evaluation form of practical technique on playing Klui Pieng Or, and 5) A satisfaction assessment towards the learning activity packages. The statistics used in data analysis were percentage, mean, standard deviation, and t-test (dependent samples).

The findings were as follows :1) The learning activity Packages on techniques of playing Klui Pieng Or for mathayomsuksa 2 students obtained an efficiency at 82.67/95.33, higher than the 80/80 ceiteria. 2) The comparison of learning achievement, after learning was higher than before learning statistically significant at .01 level. 3) Satisfaction towards the learning management of Mathayomsusak 2 students at a highest level.

Keywords : Playing Klui Pieng Or; learning activity packages

บทนำ

การจัดการศึกษาของประเทศไทยเน้นกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น แต่อย่างไรก็ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะก็เป็นสาระหนึ่งที่ช่วยกล่อมเกลาจิตใจของผู้เรียน การศึกษาของไทยพบว่านักเรียนไม่สนใจกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะเพราะถือว่าไม่มีส่วนในการช่วยศึกษาต่อในระดับที่สูง และไม่มี การทดสอบระดับชาติ สำหรับโรงเรียนบ้านคูบ อำเภอน้ำเกลี้ยง จังหวัดศรีสะเกษ ปีการศึกษา 2563 พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ วิชาดนตรี ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ต่ำกว่าเกณฑ์ซึ่งเป้าหมายที่ตั้งไว้

สาเหตุเพราะสื่อมีไม่มากพอที่จะเข้าถึงผู้เรียนครูผู้สอนไม่เน้นการปฏิบัติ และนักเรียนไม่ค่อยสนใจการเรียน ปัญหาดังกล่าว ควรแก้ไขโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง เทคนิคการเป่าขลุ่ยเพียงออ เป็นวิธีที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในการเป่าขลุ่ยเพียงออได้ดียิ่งขึ้น จะทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องเทคนิคการเป่าขลุ่ยเพียงออ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ที่ได้รับการสอนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องเทคนิคการเป่าขลุ่ยเพียงออ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องเทคนิคการเป่าขลุ่ยเพียงออ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 2 ห้องเรียน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนบ้านคูบ อำเภอน้ำเกลี้ยง จังหวัดศรีสะเกษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 จำนวน 36 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 โรงเรียนบ้านคูบ อำเภอน้ำเกลี้ยง จังหวัดศรีสะเกษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 จำนวน 18 คน โดยการสุ่มแบบกลุ่ม (cluster random sampling) ใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

- 2.1 ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง เทคนิคการเป่าขลุ่ยเพียงออ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
- 2.2 แผนการจัดการเรียนรู้ ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้
- 2.3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- 2.4 แบบประเมินภาคปฏิบัติเทคนิคการเป่าขลุ่ยเพียงออ
- 2.5 แบบสอบถามความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เทคนิคการเป่าขลุ่ยเพียงออ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กำหนดประสิทธิภาพ E1/E2 ตามเกณฑ์ 80/80

3.2 วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้สถิติ t – test (Dependent Sample) ทดสอบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

3.3 วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ผลการวิจัย

1. การวิเคราะห์ผลการเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง เทคนิคการเป่าขลุ่ยเพียงออ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลปรากฏตามตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและร้อยละของผลการเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง เทคนิคการเป่าขลุ่ยเพียงออ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เทคนิคการเป่าขลุ่ยเพียงออ	จำนวนนักเรียน	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	ร้อยละ
ชุดที่ 1 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับขลุ่ยเพียงออ	18	20	16.22	1.31	81.11
ชุดที่ 2 ประเภทของขลุ่ยไทยและการดูแลรักษาขลุ่ยไทย	18	20	17.05	1.43	85.27
ชุดที่ 3 ศัพท์สังคีต	18	20	16.61	1.33	83.05
ชุดที่ 4 แบบฝึกหัดโน้ตเพลงไทย	18	20	17.22	1.44	86.11
ชุดที่ 5 การอ่านโน้ตเพลงไทยเบื้องต้น	18	20	16.94	1.26	84.72
ชุดที่ 6 หลักการปฏิบัติขลุ่ยเพียงออ	18	20	17.00	1.46	85.00
ชุดที่ 7 การบรรเลงเดี่ยวขลุ่ยเพียงออ	18	20	16.33	0.59	81.66
รวมเฉลี่ย			16.76	0.30	83.84

จากตารางที่ 1 พบว่า ผลการเรียนของนักเรียนจากทำแบบทดสอบหลังเรียนชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง เทคนิคการเป่าขลุ่ยเพียงออ แต่ละชุดมีคะแนนรวมเฉลี่ย 16.76 คิดเป็นร้อยละ 83.84 เมื่อพิจารณาเป็นรายชุดเรียงคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ชุดที่ 4 แบบฝึกหัดโน้ตเพลงไทย มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด 17.22 คิดเป็นร้อยละ 86.11 ชุดที่ 2 ประเภทของขลุ่ยไทยและการดูแลรักษาขลุ่ยไทย มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด 17.05 คิดเป็นร้อยละ 85.27 ชุดที่ 6 หลักการปฏิบัติขลุ่ยเพียงออ มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด 17.00 คิดเป็นร้อยละ 85.00 ชุดที่ 5 การอ่านโน้ตเพลงไทยเบื้องต้น มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด 16.94 คิดเป็นร้อยละ 84.72 ชุดที่ 3 ศัพท์สังคีต มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด 16.61 คิดเป็นร้อยละ 83.05 ชุดที่ 7 การบรรเลงเดี่ยวขลุ่ยเพียงออ มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด 16.33 คิดเป็นร้อยละ 81.66 ชุดที่ 1 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับขลุ่ยเพียงออ มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด 16.22 คิดเป็นร้อยละ 81.11 ตามลำดับ นอกจากนี้เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยร้อยละของทุกชุดฝึก

เทียบกับเกณฑ์การตัดสินผลการเรียนตามระเบียบว่าด้วยการวัดผลและประเมินผลการเรียน โรงเรียนบ้านคูบ พุทธศักราช 2564 คะแนนรวมเฉลี่ยของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง เทคนิคการเป่าขลุ่ยเพียงออทุกชุดอยู่ในระดับ “ดีเยี่ยม” ซึ่งเป็นระดับที่น่าพอใจ

ตารางที่ 2 หาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง เทคนิคการเป่าขลุ่ยเพียงออ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตามเกณฑ์มาตรฐาน E_1/E_2 (80/80)

ประสิทธิภาพ	$\bar{X}$	S.D.	ร้อยละ
ประสิทธิภาพด้านกระบวนการ (E_1)	16.76	1.47	83.84
ประสิทธิภาพด้านผลลัพธ์ (E_2)	16.22	1.19	81.11
ประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะ (E_1/E_2) = 83.84/81.11			

จากตารางที่ 2 พบว่า ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง เทคนิคการเป่าขลุ่ยเพียงออ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่สร้างและพัฒนาขึ้น มีประสิทธิภาพ 83.84/81.11 ซึ่งมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ซึ่งหมายถึงประสิทธิภาพด้านกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ คิดเป็นร้อยละ 83.84 และประสิทธิภาพด้านผลลัพธ์ คิดเป็นร้อยละ 81.11 ตามลำดับ

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการเขียนเชิงสร้างสรรค์ก่อนเรียนกับหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง เทคนิคการเป่าขลุ่ยเพียงออ

ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนกับหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง เทคนิคการเป่าขลุ่ยเพียงออ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปรากฏตามตารางที่ 5

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนกับหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง เทคนิคการเป่าขลุ่ยเพียงออ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

การทดสอบ	n	$\bar{X}$	S.D.	$\sum D$	$\sum D^2$	t	P
ก่อนเรียน	18	8.94	1.47	131	1025	15.04**	.00
หลังเรียน	18	16.22	1.19				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 3 พบว่า ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนกับหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง เทคนิคการเป่าขลุ่ยเพียงออ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

3. การวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง เทคนิคการเป่าลู่เพียงออ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปรากฏตามตารางที่ 6

ตารางที่ 4 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง เทคนิคการเป่าลู่เพียงออ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ข้อความ		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1.	นักเรียนชอบและพอใจรูปเล่ม ปกของแบบฝึกหัด	4.68	0.32	มากที่สุด
2.	ตัวอักษรในแบบฝึกหัดมีขนาดตัวอักษรใหญ่ ชัดเจน อ่านง่าย	4.47	0.61	มาก
3.	ภาพประกอบในแบบฝึกหัดชัดเจน สวยงาม น่าสนใจ	4.63	0.57	มากที่สุด
4.	แบบฝึกหัดในแต่ละเรื่องมีความหลากหลาย น่าสนใจ	4.52	0.62	มากที่สุด
5.	แบบฝึกหัดมีความง่ายที่เหมาะสม	4.36	0.49	มาก
6.	นักเรียนมีตั้งใจในการทำแบบฝึกหัด	4.78	0.57	มากที่สุด
7.	นักเรียนสามารถเขียนโน้ตเพลงไทยได้อย่างถูกต้อง	4.57	0.51	มากที่สุด
8.	นักเรียนมีความสุขและพอใจในการเรียนทำแบบฝึกหัด	4.73	0.62	มากที่สุด
รวม		4.60	0.20	มากที่สุด

จากตารางที่ 4 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง เทคนิคการเป่าลู่เพียงออ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีค่าเฉลี่ย 4.60 อยู่ในระดับ “พึงพอใจมากที่สุด” และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.20 แสดงว่า นักเรียนมีความคิดเห็นสอดคล้องกันค่อนข้างสูง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับ “พึงพอใจมากที่สุด” ดังนั้น นักเรียนมีตั้งใจในการทำแบบฝึกหัด นักเรียนมีความสุขและพอใจในการเรียนทำแบบฝึกหัด นักเรียนชอบและพอใจรูปเล่ม ปกของแบบฝึกหัด แบบฝึกหัดในแต่ละเรื่องมีความหลากหลาย น่าสนใจ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากับ 4.78 ตัวอักษรในแบบฝึกหัดมีขนาดตัวอักษรใหญ่ ชัดเจน อ่านง่าย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.47 แบบฝึกหัดไม่ยากหรือง่ายเกินไป มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด 4.36 ตามลำดับ

อภิปรายผล

1. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง เทคนิคการเป่าลู่เพียงออ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพ 44.72/81.11 ซึ่งมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ซึ่งแสดงว่า เมื่อ นักเรียนเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง เทคนิคการเป่าลู่เพียงออแล้ว นักเรียนสามารถทำคะแนนด้านกระบวนการจากการทดสอบหลังเรียนแบบฝึกหัดแต่ละชุด มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 44.72 และนักเรียนสามารถทำคะแนนด้านผลลัพธ์จากการทดสอบด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบประเมินภาคปฏิบัติเทคนิคการเป่าลู่เพียงออแล้ว นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 81.11 ซึ่งเป็นคะแนนที่อยู่ในระดับที่น่าพอใจ ซึ่งเป็นเครื่องบ่งชี้ว่า ชุดกิจกรรมที่สร้างและพัฒนาขึ้นมีคุณภาพและมีประสิทธิภาพอย่างแท้จริง ทั้งนี้เนื่องมาจาก

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างชุดกิจกรรมตามขั้นตอน โดยเริ่มจากศึกษาสภาพปัญหาการจัดการเรียนรู้ ปัญหาการสอนทักษะการเป่าขลุ่ยแก่นักเรียน การวิเคราะห์นักเรียนเป็นรายบุคคล ศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 วิเคราะห์เนื้อหาหรือทักษะที่เป็นปัญหา พิจารณาวัตถุประสงค์ รูปแบบ และขั้นตอนการใช้ชุดกิจกรรม สร้างชุดกิจกรรม ปรับปรุงแก้ไข พัฒนาจนเป็นชุดกิจกรรมที่มีคุณภาพ นอกจากนี้ชุดกิจกรรมดังกล่าวได้รับตรวจสอบแก้ไขปรับปรุงจากผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ทำให้ชุดกิจกรรมที่ผู้วิจัยสร้างและพัฒนาขึ้น มีคุณภาพและประสิทธิภาพตามเป้าหมายที่วางไว้

ชุดกิจกรรมที่ผู้วิจัยสร้างและพัฒนาขึ้น สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของนักเรียน ที่ต้องการพัฒนาการเป่าขลุ่ยเพียงออ การจับขลุ่ย การเป่าขลุ่ย การเปิด - ปิดนิ้ว เทคนิคการเป่าเสียงสั้น เทคนิคการชะงัก การระบายลม เป็นการฝึกซ้ำ ย้ำทวน หลากๆ กิจกรรม จนนักเรียนเกิดทักษะการเรียนรู้และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ วิไลพร ภูมิเขตร์ (2560) และวันวิสาข์ ภูมิสายดอน (2561) ที่ได้ทำการศึกษาวิจัยพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการเป่าขลุ่ยเพียงออ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

2. ผลการเปรียบเทียบของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนกับหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง เทคนิคการเป่าขลุ่ยเพียงออ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยเมื่อนักเรียนเรียนด้วยชุดกิจกรรมแล้ว มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย 44.72 และหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย 88.06 ซึ่งแสดงว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านคูบ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ได้รับการพัฒนาเทคนิคการเป่าขลุ่ยเพียงออในแต่ละหน่วยการเรียนรู้เป็นอย่างดี ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้แล้ว นักเรียนสามารถเป่าขลุ่ยได้ถูกต้อง ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรม ผู้สอนได้ใช้จิตวิทยาในการให้นักเรียนทำชุดกิจกรรม กล่าวคือ มีการชี้แจงถึงจุดประสงค์ของการทำชุดกิจกรรมให้นักเรียนเข้าใจ มีการสาธิตและการอธิบาย ให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติหลังจากการอธิบายหรือการสาธิต ให้นักเรียนฝึกซ้ำ ๆ และจัดบรรยากาศในการเรียนการสอนเป็นกันเอง ครูไม่ดุ สร้างบรรยากาศไม่ตึงเครียด ทำให้นักเรียนเรียนรู้ได้เร็ว และเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของวันวิสาข์ ภูมิสายดอน (2561) พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านคูบ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง เทคนิคการเป่าขลุ่ยเพียงออ สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 อยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.60 ซึ่งแสดงว่าชุดกิจกรรมมีคุณภาพ และมีประสิทธิภาพตามมาตรฐานที่กำหนด นักเรียนมีความพึงพอใจที่ได้เรียนด้วยชุดกิจกรรมดังกล่าว ทั้งนี้เพราะชุดกิจกรรมที่ผู้วิจัยสร้างและพัฒนาขึ้นมีลักษณะรูปแบบสวยงาม น่าเรียน เนื้อหาสาระที่ไม่ยากและไม่ยุ่งเกินไป มีลำดับขั้นตอนการฝึกทักษะอย่างชัดเจนโดยเริ่มจากวิธีการจับขลุ่ยไปจนถึงเป่าขลุ่ย นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติด้วยตนเอง ภายใต้การดูแลของครูประจำชั้น

ดูแลอย่างใกล้ชิด มีการวัดผลและประเมินผลความก้าวหน้าของนักเรียนเป็นระยะทุกชุดกิจกรรม ทำให้นักเรียนได้รับการพัฒนาเทคนิคการเป่าขลุ่ยอย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งชุดกิจกรรมดังกล่าวเป็นชุดกิจกรรมที่มีความหมายต่อนักเรียน นักเรียนได้เรียนรู้ได้ทดลองทำในชุดกิจกรรมเป็นการเป่าขลุ่ย นักเรียนสามารถนำหลักการและความรู้ที่ได้รับไปใช้ประโยชน์ได้จริง มีคุณภาพตามเป้าหมายของหลักสูตร ส่งผลให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการฝึกทักษะการเป่าขลุ่ย สอดคล้องกับงานวิจัยของธนพงศ์ ศิริบุตรวงศ์ พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ มีทักษะการเป่าขลุ่ยเพียงอออยู่ในระดับดี

จึงสรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง เทคนิคการเป่าขลุ่ยเพียงออ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพสูง และมีผลทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะสูงขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กาญจนา อินทรสุณานนท์. (2536). *การขับร้องเพลงไทย*. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ชนาธิป พรกุล. (2554). *การสอนกระบวนการคิดทฤษฎีและการนำไปใช้*. วีพริ้นท์.
- เยาวดี วิบูลย์ศรี. (2556). *การวัดผลและการสร้างแบบสอบผลสัมฤทธิ์*. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ระพีพันธ์ โพธิ์ศรี. (2545). *การวิจัยในชั้นเรียนสำหรับการจัดการเรียนรู้ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์.
- รุจิรี ภูสาระ. (2545). *การพัฒนาหลักสูตรตามแนวปฏิรูปการศึกษา*. บุ๊คพอยท์.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2545). *เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้*. สุวีริยาสาส์น.
- สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ. (2545). *21 วิธีการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนากระบวนการคิด*. ภาพพิมพ์